

Veeringe infoklipp

Definitsioon: Veeringe (tuntud ka kui hüdroloogiline tsükkel) kirjeldab pidevalt toimuvat vee liikumist maapinnast sisse ja välja ning sellest alla ja ülespoole. Vee paneb ringlema Päikese energia, mis soojendab vett.

Veeringe peamised protsessid on evapotranspiratsioon, kondensatsioon, sadenemine ja äravool. Vesi aurustub ookeanidest ja tõuseb atmosfääri. Aurustunud vesi koguneb kokku ning kondenseerub külmema õhtu tõttu. Selle tulemusena tekkivad taevast pilved. Kui vee kontsentratsioon ühel alal on väga suur ja temperatuur langeb, sajab atmosfääri kogunenud vesi alla näiteks vihma või lumena. Tänu tuulele liiguvad pilved ookeanide kohalt ka mujale. Kui seda protsessi ei toimuks, sajab kogu vesi otse tagasi ookeani ja maapinnale vihma ei saadaks.

Sama gravitatsioon, mis vee atmosfäärist alla tirib jätkab veeringes olulist kohta ka edaspidi, vedades vett järjest rohkem allapoole, tekitades pindmist äravoolu või maasse imbumist. Kuigi veel on ajutisi „puhkepaiku“ järvede, põhjavee varude jms näol jõuab ta lõpuks ikka tagasi ookeani.

Kas vee kogus maal on konstantne? Laias plaanis võetakse Maal olevat veehulka konstandina kuid reaalsuses, hajub veemolekule pidevalt ka kosmosesse, ning geoloogiliste protsesside (nt vulkaanid) tõttu jõuab maapinnale ka magmas ja sellega tasakaalus eksisteerivat ehk juveniilset vett.

Kuldkihara tsoon? Meie planeedil on vee vedel olulik loomuliktänu Maa kaugusele päikesest. Kuna vedelas olekus vesi on eluks maal vajalik, nimetatakse seda piirkonda kuldkihara tsooniks tuntud muinasjutu järgi. Kui me oleksime päikesest palju kaugemal, oleks kogu vesi Maal jäätunud olekus. Kui me aga oleksime palju lähemal, aurustuks kogu vesi.